PRIM PLAN

ANCA GROZA

Ș-a născut la 22 ianuarie 1956, la București. Are 1,63 m și 56 kg. Este elevă la Liceul nr. 28 din București și membră a clubului Dinamo. Antrenori: Magda Negrea și Cristian Vlăduță. Practică înotul de la 9 ani, iar în 1966 a cîștigat primul titlu în întrecerile copiilor pe grupe de vîrstă. A devenit campioană a României la 14 ani, în proba de 400 m mixt. Iar în acest sezon a mai cucerit 4 titluri naționale individuale în probele de delfin și mixt. La această oră numele ei figurează de 33 de ori pe tabela recordurilor naționale [illegible]. Evoluția rezultatelor sale: [illegible]

Cu 3—4 ani în urmă, Anca Groza era considerată de toți specialiștii din țară (și nu numai de ei) ca un „copil minune" al natației românești, performanțele sale fiind la nivelul celor mai bune rezultate din S.U.A. în cadrul categoriei de vîrstă respective. Au trecut de atunci cîteva bune sezoane de continue căutări ale antrenoarei sale, prof. Magda Negrea (astăzi ajutată și de colegul ei Cristian Vlăduță), în care progresia cifrelor a fost mai lentă. Mulți erau tentați să creadă că și tînăra dinamovistă se va adăuga listei numeroase a copiilor talentați, care s-au pierdut pe drum și nu s-au realizat. Astăzi însă avem cea mai evidentă probă că toți cei care au întrezărit (și subliniat) talentul și posibilitățile acestei ambițioase sportive nu s-au înșelat. La 15 ani, Anca este multiplă campioană și recordmană a țării în cele mai dificile probe, are două prezențe (100 m delfin — locul V și 200 m delfin — locul IV) în finalele unui campionat european de juniori, și 4 titluri balcanice, iar cursa înotătoarei bucureștene spre marile performanțe este încă departe de a fi încheiată.

Pregătindu-se cu mare conștiinciozitate, Anca Groza a realizat în acest sezon un impresionant salt valoric, alăturîndu-se celor mai bune specialiste de pe continent în probele de delfin și mixt. De recordul lumii la 100 m delfin, de pildă, o mai despart actualmente doar 4,3 secunde, dar în condițiile unei participări atît de dense (vezi campionatele naționale și Balcaniada) sînt greu de evaluat posibilitățile ei maxime la această oră, într-o singură probă. Antrenorii își dau seama însă mai bine de acest lucru și pronostichează: **„în jurul a 66 de secunde pe „sută" și 2:26,0 la 200 m"**, ceea ce i-ar asigura tinerei înotătoare prezențe în finalele olimpice de la München. **(a.v.)**

RUGBY

O INIȚIATIVĂ CU LARGI SEMNIFICAȚII:

A LUAT FIINȚĂ RUGBY-CLUB SUCEAVA

În ultima vreme, tot mai multe orașe ale țării se specializează în cîte o ramură sportivă. [illegible] **Rugby Clubului Suceava** [illegible] prof. **Eugen Duceac** [illegible]

[illegible] **„Cupa tineretului rugbyst"** [illegible] **„Cupa Școlarul"** [illegible] **„Cupa pentru cei mai buni șuteri"** [illegible]

Cititorul a remarcat, probabil, că, vorbind despre aceste competiții, am arătat că ele au fost organizate în principal de Inspectoratul școlar al județului, lucru lăudabil și (de ce n-am spune-o?) puțin obișnuit! Explicația este însă foarte firească: inspectorul general al județului nu este altul decît **Eugen Pleșca**, fostul jucător de rugby care, deși a abandonat de mult sportul de performanță, continuă să fie un mare jubitor și animator al activităților sportive.

Această, cam lungă dar absolut necesară, incursiune în viața rugbystică a Sucevei, a scos însă la iveală motivul pentru care forurile de condu- [illegible]

[illegible] **Motrici, Nicolae Lungu, Constantin Alexiuc și Mihai Plăcintă.** Sînt nume noi, dar cu certitudine că nu peste mult timp, ele vor fi auzite tot mai des. Și cine știe dacă în laboratoarele rugby-ului sucevean nu este pregătit chiar schimbul de miine ale echipei naționale.

Horia ALEXANDRESCU

ȘARLOTA*)

Ce nume frumos — Șarlota!

Pentru unii e o prăjitură bună, dulce, cu cremă și frișcă — pentru mine e altceva, azi. Pentru mine, Șarlota e sîmbătă, dealul Uranusului, începerea campionatului, hotărîrea mea de a mă duce să văd in vivo Rapid — U.T.A., Șarlota e meciul de tineret cu Gornea care încasează cinci, cu Marin Stelian și Adam care au jucat cu dor, of și toc; Șarlota sînt semințele balcanice, „două miini la leu, mîna lui Răducanu..." cum striga tovarășa aceea foarte competentă căci într-adevăr Rică a avut laba grea și a scos un penalty prost bătut, dar pe care altul putea să nu-l apere și a mai scos în minutul 87 un șut al lui Kun de la 2 metri pentru care Rapidul ar trebui să-i dea nu o șarlotă, ci un tort mare cu frișcă, deși la golul propriu-zis, Kun l-a trimis după semințe; Șarlota pentru mine mai înseamnă — prin asociații foarte stranii, recunosc — un tip în spatele meu, spunînd tot timpul că „doi bani nu face Ene Daniel" și dorința mea de a-i explica foarte clar că nimeni din clacul Rapidului nu-i mai breaz, dovadă golul lui Dumitru, gol ca vai de capul lui, pe care mîndrul copil s-a bucurat cum mă bucuram eu cînd mama îmi dădea să mănînc — la 7 ani — cremșnit... Oricum, un cremșnit pentru U.T.A. fiindcă e bună!

Șarlota e după aceea Țopescu, seara, anunțînd că la Sao Paulo e 1—1, după ce Năstase l-a vînturat pe Mandarino — exact cum a profețizat Desliu — în trei seturi scurte. Șarlota e speranța că luăm dublul, Șarlota sînt barele lui Pantea, chinul de a vedea un meci de fotbal care știi că s-a terminat cu 1—1, iar pe micul ecran e încă 0—0. Șarlota e gîndul că va veni luna octombrie, cu frig bun ca să ai meciuri în direct cu echipe care vor accepta să joace mai devreme, Șarlota e spaima grea că am pierdut dublul, ceea ce nu mai profețizase nimeni, fiindcă nimeni nu e profet în țara lui și cu atît mai puțin în țara aceea, unde lumea îl confundă pe Koch cu Pele și un smash e ovaționat ca un șut. Confundă — sau, după o expresie excelentă a lui Țopescu, „nu poț deosebi"... în geografia noastră sufletească!...

Șarlota e, deodată, speranța în Tiriac, în omul planificat să piardă două simpluri: Năstase nu poate pierde la Koch nici dacă-i bombardează auzul cu tancuri și mitraliere, mai rămîne Țiri la Mandarino și de ce nu?, mă întreabă din acel ungher al copilăriei, tanti Șarlota, o femeie minunată, de un optimism incurabil, care nu credea că poate avea o boală incurabilă (aceeași boală îngrozitoare care a răpus-o pe Liliana Nițulescu, pentru care Felix și Cristian Țopescu au găsit cu pudoare un moment de reculegere, moment dureros între două mișcări pline de viață ale lui Janou Lefevre pe hipodromul de la Aachen). De ce nu? — întreba stăruitor tanti Șarlota, în timpul filmului cu Țiri și Ilie, unul din puținele noastre filme consacrate lor, în care regia lui Nicolae Niță și operatorii săi căutau să dea mișcărilor de pe terenul de tenis halucinația gesturilor de pe Lună, proprii cosmonauților. Nu era de loc rău filmul, fără a atinge desigur rafinamentul marilor filme despre tenis, dar el suna bine în acea după-amiază, suna demn, fiindcă eram conduși cu 2—1 și e bine să fii cu oamenii tăi mai ales cînd sînt conduși cu 2—1 și nu știi ce fac, acolo, pe fața ascunsă a Lunii, căci sînt unele momente ciudate pe Pămînt, cînd tenismenii au soarta cosmonauților cu care nu poți intra în legătură tele-radio... Pe urmă Șarlota a fost Țopescu. Țopescu întrerupînd de două ori programul de varietăți, distracții și ce-o mai fi pentru a-l anunța o dată pe Năstase și a doua oară pe Țiri, marele nostru Țiri, pe care v-am spus de o mie de ori să contați oricînd e greu și grav...

Ai la mine, Cristiane, o șarlotă, un tort glacé sau o citronadă — la alegere — pentru această idee de a transforma, timp de trei secunde, televizorul în soldatul de la Marathon care anunță cu respirația tăiată unui popor întreg, chiar și netelesportiștilor, victoria de la mii de kilometri!

Mai rămîne ca Șarlota să însemne în octombrie pentru noi toți nu frișcă, ci zgură roșie bună, adică o Salatieră, dar oricum, ce nume frumos s-a înscris în geografia noastră sufletească!...

BELPHEGOR

TELE cronica

*) **Charlotte** = *localitate din S.U.A. unde se va disputa finala Cupei Davis.*

SPORTUL — LA NIVELUL MARILOR PERSPECTIVE

(Urmare din pag. 1)

privind amenajarea bazelor sportive, a terenurilor reduse și a spațiilor de joacă, ținînd cont de dezvoltarea economică și socială a județului. Și împreună cu resursele materiale ce vor fi alocate noilor construcții sportive, va trebui să figureze în planul de acțiune și participarea tineretului, a cetățenilor, răspunderile tuturor organizațiilor cu atribuții în domeniul sportului pentru mobilizarea acestora la munca patriotică, în orașe și comune. Numai într-un asemenea cadru de răspunderi precise și, totodată, stimulator de inițiative, va putea prinde viață și hotărîrea secretariatului comitetului județean de partid privind amenajarea prin munca patriotică a tineretului în municipiul Tîrgoviște, a unei baze sportive, dar al cărui termen a trecut; numai într-un asemenea cadru vor putea fi într-adevăr folosite cu eficiență fondurile aflate la dispoziția activității sportive în municipiul Tîrgoviște, astfel încît obiectivele să fie realizate în termenele propuse; numai astfel vor putea fi preîntîmpinate asemenea situații contradictorii ca în Fieni, unde, pe de o parte, se construiește o modernă popicărie (300 000 lei alocați prin consiliul județean al sindicatelor), corespunzătoare cerințelor internaționale, iar pe de altă parte se dezafectează terenul de sport (rămas fără rezolvare de un an) pentru mutarea stației C.F.R. Este, de asemenea, nepermis ca un teren sportiv ca cel din comuna Voinești să fie scos din circuit, numai pe baza dispoziției directorului stațiunii pomicole, iar organele locale de stat să accepte o asemenea situație care contravine legii.

Tov. **Constantin Motoroiu**, prim secretar al comitetului municipal Tîrgoviște al P.C.R., abordînd problema sportului școlar aprecia momentul ședinței drept propice, acum, în preajma deschiderii anului de învățămînt. Subscriind opiniei exprimate în referat că orele de educație fizică ocupă încă un rol minor în planurile de învățămînt, în unele școli fiind chiar înlocuite cu alte materii, vorbitorul sublinia necesitatea urmăririi îndeaproape a corelației învățătură-sport. Pe bună dreptate s-a precizat în ședință că sportivul școlar nu trebuie să fie un performer corigent. Un rol esențial trebuie să-l aibă în acest sens cadrele didactice, și mai ales cele de specialitate.

„Nu numărul specialiștilor este esențial — opina **Ion Bucur**, prim secretar al comitetului județean U.T.C. — **ci aportul lor concret, pasiunea profesiunii lor de educatori. Avem 154 de profesori de educație fizică, unii dintre ei — cei din Văcărești, Vulcana băi, Valea Mare, de pildă — înțelegîndu-și menirea, dar majoritatea se limitează la orele de curs".** Nimic în plus, deci, față de program. Și cu atît mai blamabilă este atitudinea unor cadre din mișcarea sportivă care, fiind solicitate ca arbitri, oficiali sau antrenori la competiții școlare, nu le privesc ca pe o activitate obștească, așteptînd numai remunerarea. Concepînd un program de educare a sportivilor, organele locale de partid vor trebui să înceapă cu educarea educatorilor!

Concluzia analizei efectuată de biroul comitetului județean de partid a fost că activitatea sportivă dîmbovițeană trebuie adusă la nivelul marilor perspective ale acestor meleaguri, printr-o conjugată valorificare a resurselor locale.

„A sosit timpul să se treacă de la vorbe la fapte, planurile alcătuite să fie transpuse în practică" afirma în cuvîntul său de încheiere a dezbaterilor tov. Florea Ristache, cerînd totodată, să se urmărească eficienta muncii tuturor activiștilor pe tărîm sportiv. Aceasta măsurîndu-se, dacă se poate spune așa, prin atracția sporită pe care mișcarea în aer liber, sportul și agrementul o au asupra cetățenilor, prin aportul tot mai viguros al performerilor din județe, la afirmarea sportului românesc.

De azi într-un an

(Urmare din pag. 1)

prezența sa la München, în măsura în care respectă condițiile ce s-au pus. Criteriile, anunțate de multă vreme, trebuiau bine studiate, pentru ca oricărui sportiv să-i devină limpede în ce condiții îi este îngăduită onoarea de a reprezenta sportul românesc în arena olimpică. Testul competițiilor de anvergură din 1971 a fost una din condițiile hotărîtoare.

Știm că există discipline sportive care tînjesc să participe la Jocurile Olimpice (**călăria** — pe baza unei glorioase tradiții, **judoul** — pe baza prospețimii, **ciclismul** — în virtutea unei voințe obstinate), dar care nu a reușit pînă acum să facă dovada convingătoare a valorii practicanților. Sînt sporturi care ar fi bucuroase să aibă măcar o prezență simbolică (**natația, halterele**) și altele care luptă încă pe frontul calificărilor pentru a obține dreptul la călătoria olimpică (**voleiul și fotbalul**).

Majoritatea sporturilor însă, cele de mare pondere în programul și panoplia cu medalii a Jocurilor Olimpice, își continuă, cu liniște și siguranța valorii dobîndite, pregătirile. După Helsinki, atleții reîncep preparativele cu vigoare sporită și cu îndreptățita speranță că partea feminină va aduce din nou un aport substanțial la recolta de medalii a României. **Boxerii, cu cei 9 semifinaliști de la Madrid (număr de-a dreptul surprinzător în lumea pugilistică), sînt gata de drum spre Statele Unite, invitați să apere prestigiul continentului cu omogenitatea superioară a formației lor. Canoiștii și caiaciștii, în pragul campionatelor mondiale, de la Belgrad, trebuie să se concentreze pe acele probe olimpice care să ateste nu numai multilateralitatea potențialului lor, ci și subtilitatea calităților lor în întrecerile speciale de pe pista olimpică.** Scrimerii par — în raport cu performanțele lor anterioare — într-un ușor regres, dar sîntem siguri că ei vor găsi mijloacele necesare pentru a se impune din nou în elita mondială, ceea ce însă nu va fi posibil fără o cantitate sporită de muncă, suprapusă talentului și experienței competiționale. Handbaliștii și-au creat o faimă care îi face de temut, dar care — neconsolidată — s-ar putea întoarce împotriva lor ca un bumerang. Luptătorii au luat drumul campionatelor mondiale de la Sofia, cu intenția de a confirma poziția fruntașă pe care o ocupă cu consecvență în perioadele inter-olimpice. Raportați la trecutul lor apropiat, plin de victorii și medalii olimpice dintre cele mai strălucitoare, trăgătorii par a fi cei mai datornici pe planul îndeplinirii baremurilor fixate.

Chiar dacă părem pe alocuri prea aspri, exigența noastră este justificată de intenția de a asigura sportului românesc o reprezentare olimpică extrem de onorabilă, potrivită cu prestigiul pe care l-a dobîndit țara noastră în lumea întreagă.

Criteriile sportive de judecare a unei performanțe au și ele, firește, nuanțe. Nimeni nu va fi absurd să creadă că doar medalia de aur dă măsura valorii unei mișcări sportive. Este evident că a fi al treilea sau al cincilea în lume într-un domeniu, indiferent care, onorează colectivul din care provine sportivul. **Angrenajul extraordinar care se pune astăzi în mișcare pentru a pregăti un sportiv fruntaș — peste tot în lume — face lupta pentru întîietate extrem de acerbă și ridică foarte mult valoarea oricărui loc printre primele 6 în lume** (cele care, de altfel, aduc puncte în clasamentele neoficiale).

UN AN PÎNĂ LA JOCURILE OLIMPICE DE LA MÜNCHEN! Iată un memento semnificativ, de care trebuie să țină seama în primul rînd sportivii, antrenorii, federațiile, toți cei preocupați de soarta reprezentării noastre olimpice. Tuturor acestora le incumbă sarcina de a face tot posibilul pentru o pregătire la nivel superior, intensă și plină de răspundere.

De azi într-un an vor răsuna starturile olimpice, vor porni întrecerile care polarizează atenția și pasiunea lumii întregi. Sportivii români, fideli candidați olimpici, mai au doar 366 de zile la dispoziție pentru a desăvîrși — împreună cu tehnicienii și activiștii — ceea ce iubitorii sportului din țara noastră presupun că ei posedă: talent, calități atletice, combativitate competițională, spirit patriotic.

HANDBAL

RĂBDAREA ȘI PERSEVERENȚA ÎN MUNCA CU TINERETUL DAU ÎNTOTDEAUNA ROADE!

Nu este, desigur, momentul ca acum, cînd abia s-au consumat jocurile primei etape, să încercăm a stabili unele concluzii legate de evoluția primelor noastre formații feminine. Sînt totuși unele lucruri ce trebuie subliniate. Mai bine zis, aceste prime partide ne-au oferit cîteva satisfacții, pe care altădată meciurile inaugurale ale campionatului feminin ni le-au refuzat, oferindu-ni-le doar în „porții" mici, cu lingurița, pe parcurs.

Cel mai interesant aspect ni s-a părut acela că una din echipele noastre fruntașe, în speță **Universitatea București** (antrenor prof. C. Popescu) chemată să reprezinte handbalul nostru feminin în C.C.E. și care, în plus, luptă să-și apere titlul de campioană a țării, a manifestat chiar din start o surprinzătoare, dar excelentă tendință de a-și împrospăta lotul cu elemente tinere, de perspectivă și — ceea ce este mai important — nu racolate de prin alte orașe, așa cum, din păcate, a procedat în trecut chiar Universitatea București și cum mai înțeleg să acționeze în prezent alte echipe (se știu ele care...). Deci, în partida cu Rapid, Universitatea București a prezentat, pe lîngă obișnuitele titulare și trei nume noi: **Niculina Iordache, Elena Mereu** și **Mariana Niță** — toate foste componente ale echipei Școlii Sportive nr. 2 din Capitală. Ele nu au făcut, însă, simplă figurație. Au fost utilizate cu curaj, Niculina Iordache, spre exemplu fiind chiar prezentă în rîndurile primelor 7 jucătoare ale formației. Nu este prea greu de bănuit că la acest prim contact cu divizia A, debutantele nu au dat un randament deplin. Dar este clar că toate trei au calități și vor putea progresa, contribuind pe viitor la îmbunătățirea jocului echipei. Se impune, așadar, ca acest prim examen să nu fie considerat hotărîtor, oricît de mare ar fi exigența antrenorului. Răbdarea și perseverența sînt întotdeauna bine răsplătite în acest domeniu!

Și ce poate fi mai concludent decît exemplul formației **Textila Buhuși**, care perseverînd pe drumul promovării și titularizării elementelor tinere din propria pepinieră a ajuns azi dintr-o modestă echipă de provincie, una din principalele forțe ale diviziei A... **(c. a.)**

GIMNASTICA

NICOLAE OPRESCU ÎNVINGĂTOR LA SOL ÎN „CUPA PRIETENIA"

VARȘOVIA, 25 (**prin telex, de la redacția ziarului „Przeglad Sportowy"**). În sala de sport a orașului Katowice s-a desfășurat timp de două zile tradiționala competiție a gimnaștilor juniori din țările socialiste dotată cu „Cupa Prietenia". Așa cum era de așteptat, întrecerea a fost dominată de sportivii Uniunii Sovietice, învingători atît în clasamentele pe echipe cît și la individual compus. Au luat parte la disputa pe echipe gimnaști și gimnaste din nouă țări: Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, R.P.D. Coreeană, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică.

În competiția rezervată fetelor, echipa U.R.S.S. a obținut o victorie netă, cu 188,30 p. Cea mai bună din formație — Dronova, gimnastă care a ocupat primul loc la individual compus și a cîștigat trei titluri în concursul pe aparate. Iată rezultatele tehnice: **pe echipe** — U.R.S.S. 188,30 p, R. D. Germană 184,65 p, Polonia 179,75 p **România** 179,15 p, Ungaria 179,00 p, Cehoslovacia 176,85 p; **individual compus** — Dronova (U.R.S.S.) 38,50 p, Bogdanova (U.R.S.S.) 37,90 p, Rtișceva (Cehoslovacia) 37,75 p, Biciuhina (U.R.S.S.) 37,25 p, Schäffer (R.D.G.) 37,20 p, Poser (R.D.G.) 37,05 p; **pe aparate — sărituri** Poser 19,20, **paralele** (19,15), **bîrnă** (19,15), **sol** (19,65) — Dronova.

Întrecerea băieților a reliefat posibilitățile de care dispune gimnastica masculină sovietică, fapt ilustrat atît de succesul pe echipe cît și de locurile fruntașe ocupate la individual compus și în concursul pe aparate. **Un rezultat remarcabil a obținut tînărul gimnast român Nicolae Oprescu, care a cucerit medalia de aur la sol în concursul pe aparate.** Iată rezultatele tehnice: **pe echipe** — U.R.S.S. 275,30 p, Polonia 270,15 p, R. D. Germană 969,70 p, R.P.D. Coreeană 267,80 p, Cuba 266,85 p, Ungaria 266,15 p; **individual compus** — Ulianov (U.R.S.S.) 55,35 p, Nietbalski (U.R.S.S.) 55,50 p, Ho Iun Han (R.P.D. Coreeană) 55,20 p, Marcelov (U.R.S.S.) 54,90 p, Schubert (R.D.G.) și Kimiov (U.R.S.S.) 54,85 p; **pe aparate — sol** Nicolae Oprescu (România) și Șelihanov (U.R.S.S.) 18,70; **cal cu mînere** — Maghiar (Ungaria) 19,35; **inele** Ulianov 18,80; **sărituri** Grzomba (Polonia) 18,575; **paralele** Ho Iun Han 19,05; **bară** Kim Je Sik (R.P.D. Coreeană) 18,90.

ciclism

ÎNCEP CAMPIONATELE NAȚIONALE DE VELODROM PENTRU JUNIORI

Astăzi, la ora 16,30, pe velodromul Dinamo, încep campionatele naționale pentru juniori. În prima zi a fost programată cursa cu adițiune de puncte. Campionatele continuă după cum urmează: sîmbătă, 28 august — 500 m cu start de pe loc; luni, 30 august — viteză; marți, 31 august — urmărire pe echipe și joi, 2 septembrie — urmărire individuală. Toate reuniunile încep la ora 16,30.

În cadrul acestor reuniuni se vor desfășura și campionatele municipale pentru seniori, după programul următor: 26 august — viteză; 28 august — 1000 m cu start de pe loc; 30 august — cursa cu adițiune de puncte; 31 august — urmărire individuală și 2 septembrie — urmărire pe echipe.

LA SEMICERC...

● În orașul Cisnădie s-au disputat jocurile primei ediții a „Cupei de cristal", întrecere organizată de Consiliul județean sindical cu sprijinul comisiei de specialitate și rezervată formațiilor feminine. Competiția s-a desfășurat sistem turneu, jucîndu-se numai 2 reprize a cîte 15 minute. **CLASAMENT FINAL: 1. Universitatea II Timișoara** 10 p; 2. C.S.M. Sibiu 8 p; 3. Textila Sebeș 6 p; 4. Sparta Mediaș 4 p; 5. Steaua roșie Sibiu 2 p; 6. Șc. sportivă Reșița 0 p.

I. IONESCU-coresp.

● La Craiova s-au încheiat partidele din cadrul celei de a III-a ediții a „Cupei C.F.R.". La seniori au luat parte 6 echipe, iar la juniori 5. Primele locuri au fost ocupate de **Rafinăria Teleajen** (seniori) și **Palatul Culturii Ploiești** (juniori).

N. COSTIN-coresp.

● Începînd de ieri, la Iași se desfășoară un turneu de handbal masculin, la care iau parte în afara formațiilor locale **Universitatea, Voința** și **C.S.M.** și echipa bulgară **Lokomotiv Plovdiv.**

● Handbalistele de la **Universitatea București** au întreprins în perioada 10—20 august un turneu de mai multe jocuri în Cehoslovacia. Iată rezultatele: cu T. S. Jrazdroj Plsen 28—5 (14—2), cu Tatran Stresovice Praga 22—7 (14—3), cu MDZ Bratislava 9—7 (3—3), cu Sparta C.K.D. Praga 22—9 (15—3).

TENISMENII ROMÂNI ÎN DRUM SPRE MAREA FINALĂ

(Urmare din pag. 1)

și Ion Țiriac au aruncat în luptă nu numai întreaga lor măiestrie sportivă, ci și o deplină înțelegere a jocului. Puși în fața unor condiții speciale de luptă, hărțuiți de un public de-a dreptul fanatic, frustrați uneori de puncte prin interpretările evident subiective ale arbitrilor brazilieni (aci este de remarcat prestația admirabilă a arbitrului principal, englezul D. N. Hardwick, remarcată de toate agențiile de presă) tenismenii noștri au știut să facă abstracție de toate acestea, ei s-au concentrat exclusiv asupra jocului, cu un calm olimpian. Năstase știa că este mai bun decît Koch, iar Țiriac mai bun decît Mandarino — și amîndoi, românii, deciși și lucizi, au intrat pe teren cu singura preocupare de a-și pune în valoare superioritatea. Ceea ce, nici publicul, nici arbitrii, n-au putut-o împiedica.

Un element de anecdotă, foarte grăitor, ne-a fost relatat într-o convorbire telefonică avută cu prof. Al. Lăzărescu, conducătorul delegației române la Sao Paulo. În timpul meciului Koch—Năstase, cîțiva spectatori înflăcărați se urcaseră pe o schelă înaltă, din apropiera terenului, ca de fiecare dată cînd servea tenismanul român să vocifereze puternic, în vădita intenție de a-l deranja. Dar Ilie a continuat să servească impasibil, decimîndu-l pur și simplu pe brazilian. Pînă la urmă, însuși Thomas Koch a cerut organizatorilor să reducă la tăcere pe suporterii săi. El era cel deranjat de zgomot!...

Ilie Năstase termină cu cel mai înalt palmares finala inter-zone. El a înscris două puncte, în meciurile sale de simplu, aducînd contribuția cea mai importantă la obținerea victoriei. Al treilea punct este opera exclusivă a lui Ion Țiriac. Dar cît a valorat acest punct! Pe coordonate afective, aportul „bătrînului" Țiri

„CEI 4" LA SAO PAULO	
NASTASE	2 p
Koch	1,5 p
Țiriac	1 p
Mandarino	0,5 p

valorează cît cel al supercampionului nostru de azi. Amîndoi merită, în mod egal, aplauzele noastre.

Declarația lui Ion Țiriac, de la finele meciului, prin care repetă hotărîrea de a se retrage din cadrul echipei naționale este menită să stîrnească noi discuții și justificate regrete. De ce se oprește Țiriac? Un jucător care mai este capabil să obțină un punct decisiv într-o finală interzonală, același care cîștigă încă turnee puternice, ar părea că nu are un succesor pe măsura lui în reprezentativă. Chiar așa și este. Dar fostul nostru campion, cu o viziune perfectă a lucrurilor, știe că anul viitor ar putea fi altfel. Poate că unele insuccese ale formației de dublu Năstase—Țiriac, altădată invincibilă, să devină cronice. Țiri știe prea bine că viteza unui jucător trecut de 30 de ani nu mai este cea reclamată de un joc de dublu modern. Iată cum se pune problema. Și Ion Țiriac — cu logică și maturitate în gîndire — caută, prin anunțarea retragerii sale, să creeze și acel stimulent necesar, printre cei tineri, pentru a-i încuraja să abordeze cu mai mult curaj selecția în națională. Să-i fim recunoscători pentru aceasta, marelui nostru sportiv.

Deocamdată, însă, echipa „celor doi" se dovedește a fi la un înalt potențial. Suita de rezultate strălucite obținute în această a 60-a ediție a întrecerilor pentru „Salatieră", în meciuri grele, necesitînd un efort excepțional, o recomandă ca un adversar mult mai puternic, decît a fost acum doi ani, pentru deținătorii trofeului. Americanii pregătesc pentru finala de la Charlotte (8—10 octombrie) o echipă din care nu trebuie să lipsească Stan Smith, Clarck Graebner, Cliff Richey. Mai candidează Tom Gorman, Frank Froehling, Jim Mc Manus. Sînt nume de tenismeni redutabili. Dar forța lui Ilie Năstase, asociată celei a lui Ion Țiriac, poate face o serioasă breșă în rîndurile acestor adversari. Să nu uităm că pe toți aceștia Năstase i-a învins în ultimele confruntări.

Deocamdată, primele noastre rachete se află în drum spre alte competiții de mare anvergură. Ei reintră în circuitul turneelor pentru Marele Premiu — F.I.L.T., unde — profitînd de absența lui Ilie Năstase — americanul Stan Smith a cules recent cîteva puncte în plus și s-a instalat pe primul loc. Dar turneul de la South Orange, care a și început, ca și cel de la Forest Hills (campionatele internaționale de tenis ale S.U.A.) pot schimba acest clasament.

Să urăm succes, în continuare, mesagerilor tenisului românesc!

MARELE PREMIU — F.I.L.T.

1. **Stan Smith** (S.U.A.) 127 p; 2. ILIE NĂSTASE (România) 119 p; 3. **Zeliko Franulovici** (Iugoslavia) 96 p; 4. **John Newcombe** (Australia) 89 p; 5. **Jan Kodes** (Cehoslovacia) 82 p; 6. **Cliff Richey** (S.U.A.) 74 p; 7. **Ken Rosewall** (Australia) 70 p; 8. **Pierre Barthes** (Franța) 64 p; 9. **Tom Gorman** (S.U.A.) 56 p; 10. **Roger Taylor** (Anglia) 46 p.